

Beszámoló

Október 19-én került sor a Színháztörténeti Tár munkatársai által szervezett emlék-szimpoziumra Pukánszky Kádár Jolán jeles színház- és irodalomtörténész, könyvtárunk egykori munkatársa születésének 125. évfordulója tiszteletére.

A tudományos tanácskozást megtisztelte jelenlétével Pukánszky Béla akadémikus professzor is, valamint leánya, a család képviselője. Örömmel üdvözlötték a kezdeményezést, hogy a nagymama (illetve a dédmama) tudományos kutatói és módszertani munkásságáról a filológusok ilyen bensőségesen, mégis magas szakmai színvonalon emlékeznek meg. Pukánszky Béla a tudós család hivatott tevékenységét a vegyészeti területén folytatja, de jól emlékszik a nagymama sugárzó tudására a maga diszciplínáiban, s hatására a családon belül.

A szimpóziumon Pukánszky Kádár Jolán munkásságának a színház- és az irodalomtudomány köreiből máig ható eredményeit méltatták a résztvevők. A referátumok a hazai magyar és német színjátszás kezdeteinek, a színikritika, a színjátékszövegek 18–19. századi sorsának, egy-egy 20. századi, hazai és nemzetközi színházi jelenségnek a bemutatásától vagy éppen színháztudományi kérdéseknek a vizsgálatától a forráskutatás módszertanának mai eredményeiig széles skálán, magas tudományos színvonalon adtak számot arról, mit örököltünk, mit tanultunk az ünnepelttől. A színháztudomány a 20. században zajlott módszertani önállósodása mára egyre szélesedő körben hoz tudományos eredményeket, melyeket a tudományos fórumokon, gyűjteményeken túl a hazai és határon túli egyetemeken igyekszünk továbbadni a következő generációknak.

A forráskutatás és forrásközlés egy aktuális szakmai problémáját tárta föl Lázok János tanár úr (Marosvásárhely), aki nemzeti könyvtárunk szimpóziumában találta meg a megfelelő fórumot egy korábbi forrásközlés sorsával kapcsolatos helyesbítés nyilvánosságra hozatalához. Igyekszünk megfelelni a szakmai feladatnak és mihamarabb közzétesszük a tanulmányt Kótsi Patkó János ún. *Békőszöntő beszédének* első közléseit (!) érintő fordulatokról.

Fontos beszámolókat hallhattunk folyamatban lévő forrásfeltáró kutatásokról éppen úgy, mint a Mesterek kedvelt témáinak további vizsgálati eredményeiről. A szimpóziumon megidézett tudósokkal (Pukánszky Kádár Jolán mellett pl. Staud Géza vagy Kerényi Ferenc) szinte párbeszédet folytattak a 21. században tovább dolgozó tanítványok–kollégák. A tudós közösség és közönség a szimpózium végén kerekasztal-beszélgetésen vetett föl további kérdéseket, méltatta az elődöket és vette számba a tudományos képzés és pályamodell mai, negatív jelenségeit, mérlegelte kilátásait.

Tartalmas és aktuális emlékezés volt ez a konferencianap, méltó Pukánszky Kádár Jolán („a Pukánszky”) szelleméhez.

Sírató Ildikó, Rajnai Edit